

Wilbert Huls
3 januari 2006

Intro

De Punto en Panda zijn sinds lange tijd de verkooptoppers van Fiat. 2 jaar geleden werd de Panda auto van het jaar en de verkopen van dit model gaan aardig met een 13e plaats in het lijstje van best verkochte modellen over 2005. Overall doet Fiat het nog niet zo best dit jaar. De verkopen zijn met een dikke 5000 gedaald tot 13.909 auto's in 2005. Zaak dus dat de opvolger van de Punto deze cijfers weer wat uit het slop haalt. De opvolger van de Punto is omgedoopt tot Grande Punto om het verschil met zijn voorganger duidelijk aan te geven. De Punto is met maar liefst 17 cm gegroeid. De sportieve kant, hoewel geheel anders, is bij de Punto gebleven. Het wordt tijd op de Punto eens van wat dichterbij te bekijken.

Het exterieur

De vorige Punto had al een lekker sportief uiterlijk. Gelukkig hebben ze van dat aspect niets veranderd. Ondanks dat dit een compleet nieuwe verschijning is, heeft deze Grande Punto wederom een dik uiterlijk. De auto oogt dik van onderen, onder andere door de sideskirts die op deze auto waren aangebracht. Het front straalt iets hongerigs uit met zijn prominent aanwezige grille. Vanuit het front lopen de lijnen over de zijkant licht omhoog naar zijn brede achterkant. Het sportieve geheel wordt gecompleteerd door lichtmetalen velgen, mistlampen, sportieve buitenspiegels en een achterspoiler. Al deze elementen maken de Grande Punto compleet, wat mij betreft zijn ze dus ook een must. Zonder dit alles krijgt de auto direct een compleet andere aanblik.

Als er dan toch een puntje van kritiek op het uiterlijk van deze auto moet komen, dan moet het gaan om de nogal forse naden bij met name de motorkap. Nu is het natuurlijk in deze constructie niet te doen om de rand van de motorkap onzichtbaar te maken, maar ietsie kleiner moet toch wel tot de mogelijkheden behoren.

Het interieur

Direct als je een blik in de auto werpt, vallen de gebruikte kleuren erg op. Waar de meeste auto's tegenwoordig zwart, grijs, of (doen eens gek) beige van binnen zijn, pakt Fiat het gewaagd aan door te werken met vrolijke kleurtjes. Deze versie combineert zijn zwarte kleur met een lichtblauwe tint die terug te vinden is in de stoelen, het dashboard en de portieren. Degenen die daar niet van houden, kunnen natuurlijk altijd wel wat minder opvallende combinaties kiezen. Opvallend is wel dat Fiat onverantwoorde combinaties van binnen- en buitenkleur niet toe staat. Kies je bijvoorbeeld voor een oranje Punto, dan behoort een blauw interieur niet meer tot de mogelijkheden.

Misschien maar goed ook. De stof van de stoelen is een bijzondere en het beviel me deels. Het zitgedeelte namelijk was erg prettig en gaf voldoende steun, de ruggesteun daarentegen kwam erg hard op mij over en, nog vervelender, vond ik niet prettig gevormd. Daardoor voelde ik de stoel continu op een onprettige manier in mijn onderrug.

Het geheel van wijzerplaten is overzichtelijk en zoals je het mag verwachten. Het stuur ligt lekker in de hand. Opvallend zijn ook de vervormingen op '10 voor 2', allereerst voelde het wat onwennig, maar als je het stuur vasthoudt zoals het je ooit geleerd is, ligt het stuur best prettig in de hand.

De middenconsole is wat strak in combinatie met de vrolijke kleur in het interieur. Het is wel functioneel, al is mij niet direct duidelijk waar met name de verschillende knoppen bij de airco voor dienen, maar ik had het wat speelser verwacht.

De ruimte op de achterbank en de instap ernaartoe is zoals je deze mag verwachten voor een 3-deurs uit deze klasse. Evenzo geldt voor de kofferruimte. De kofferruimte wordt van binnenuit of vanaf de sleutel op een kier gezet, maar het is wel lastig dat er geen echte handgreep op de (verder gladde) achterklep zit om de klep daadwerkelijk open te zetten.

Het rijden

De auto trekt soepel op en wendt zich makkelijk de bocht om. Het eerste stukje wat ik rijd, is een gedeelte met korte weggetjes en veel bochten. Deze Grande Punto lijkt er voor gemaakt te zijn. Het sturen gaat licht en soepel zonder daarbij inaccuraat te zijn. Perfect rijgedrag dus voor in de stad.

Wanneer de wat grotere wegen bereden worden en er wat meer snelheid om de hoek komt kijken, blijft de Punto rijden als het fijne stadsautootje. Bij een constante snelheid is dat geen probleem, maar wanneer je toch even goed wil versnellen merk je dat de motor erg gauw aan zijn limiet zit. En dan te bedenken dat dit op dit moment de krachtigste benzineversie is. Wat het uiterlijk lijkt te beloven, maakt de motor niet waar. Gelukkig staan er meer motoren in het verschiet, waaronder waarschijnlijk een 16-klepper en/of 1.6. Uiteraard zullen uiteindelijk ook de bommetjes hun intrede doen met vermogens tot wellicht voorbij de 200pk.

De auto is verder relatief stil, wat natuurlijk erg prettig is. Ook op klinkerweggetjes vallen de rijgeluiden me erg mee en daarbij is ook de afstelling redelijk comfortabel. Je hebt contact met het wegdek, maar niet tot aan het vervelende toe.

Slot

De Grande Punto is zeker een fijne auto. Wel valt me op dat de auto meer neigt naar een comfortabele stadsauto dan naar het sportieve bommetje dat hij qua uiterlijk pretendeert te zijn. Natuurlijk ligt er op het vlak van de stadsauto ook een markt, maar ik denk wel dat het zaak is dat de pittigere motoren binnenkort beschikbaar komen om de sportieve rijder, wat de Puntorijder mijns inziens toch van origine is, niet te verliezen. Met zijn prijs rond de 15.000 euro ligt de Grande Punto tussen zijn gelijk gemotoriseerde concurrenten als de Fiesta en de Polo, hij biedt echter qua formaat wel heel wat meer auto. De auto is een dikke 10 cm langer dan eerder genoemde concurrenten en dat is toch veel in deze klasse.

Kortom: deze Grande Punto heeft zeker heel wat potentie, mits de beter gemotoriseerde varianten niet al te lang op zich laten wachten. Voor zijn geld heb je veel ruimte met een eigentijds gezicht, zowel van binnen als van buiten.

Plus

- + Trendy interieur
- + Sportief uiterlijk
- + Lekker 'stadsrijder'

Min

- Ruggleuning stoelen
- Naden in carrosserie
- Motor houdt niet over